

[דף סיכום בחינה](#)

מזהה בחינה: 001000257574 מזהה סטודנט: 209061

שם קורס: סדר דין אזרחי

מספר מבחן: 0001

מספר שאלה בטופס בחינה	ניקוד מירבי	ציון	התשובה שסומנה	התשובה הנכונה	מיקום השאלה בטופס המקור	מיקום התשובה שסומנה בטופס המקור
1	3.00	3.00	1	1	1	1
2	3.00	3.00	1	1	2	1
3	3.00	3.00	1	1	3	1
4	3.00	3.00	1	1	4	1
5	3.00	0.00	3	1	5	3
6	3.00	3.00	1	1	6	1
7	3.00	3.00	1	1	7	1
8	3.00	3.00	1	1	8	1
9	3.00	3.00	1	1	9	1
10	3.00	3.00	1	1	10	1
11	40.00	37.00	-	-	11	-
12	30.00	26.00	-	-	12	-

כמות תשובות נכונות (עבור שאלות סגורות) : 9

0

ציון בחינה סופי : 96.00

מקרא צבעים

תשובה שגויה
שאלה שלא נענתה
שאלה מבוטלת

הבחינה הבדוקה בעמודים הבאים

*** לתשומת לבך, במידה וההערות מופיעות ב "ג'יבריש" יש להוריד את הקובץ למחשב ולפתוח ב - reader acrobat ***

אוניברסיטת בר-אילן - הפקולטה למשפטים

סדר דין אזרחי (0120699-)

מרצה: ד"ר איילת סלע

סמסטר ב', תשפ"ב

מבחן

הנחיות – אנא קראו בקפידה:

- **מתווה הבחינה:** המבחן מורכב משני חלקים: 10 שאלות רבות-ברירה ("שאלות אמריקאיות") שמשקלן 30% מהציון; ושאלת "קייס מתגלגל" שמשקלה הכולל 70% מהציון. כדי להקל על המענה, שאלת הקייס מחולקת לשני חלקים (שאלות 11 ו-12), וכל חלק כולל שני סעיפים (סה"כ 4 שאלות משנה לדיון). יש להשיב על כל השאלות. המשקל היחסי של כל שאלה מצוין לצידה.
- **בשאלות רבות-ברירה** קראו היטב את השאלה ואת אפשרויות התשובה, ובחרו רק תשובה אחת, שהיא התשובה הנכונה ביותר לדעתכם.
- **בשאלות פתוחות:** היקף התשובה המותר מצוין לצד כל שאלה. אין לחרוג ממגבלת המילים ואין הכרח לנצל את מלוא ההיקף המותר. התנסחו בבהירות והימנעו מהוספת פרטים שאינם רלוונטיים. היקף התשובה בעמודים הוא לנבחנים בכתב יד בלבד.
- **נספחים:** למבחן מצורפים כנספחים תקנות סדר הדין האזרחי, חוק בתי המשפט, סילבוס הקורס וכן הטקסט המלא של שאלת הקייס. באפשרותכם לפתוח את הנספחים במסך מפוצל ולהציגם לצד השאלות.
- **טוהר הבחינה:** את המבחן יש לפתור לבד ובאופן עצמאי לחלוטין. אין לדון עם אחרים בנוגע למבחן.
- **משך המבחן:** משך המבחן הוא שעתיים.
- **המבחן בחומר סגור, למעט הנספחים המצורפים.**

בהצלחה!

א. סמכות עניינית: יונה הגיש בקשה לצו מניעה וצו לתפיסת ראיות/עיקול זמני של המחשב. אין קשר בין סמכות עניינית למתן צו זמני (כל בימ"ש יכול לתת).

יונה יכול היה לבקש סעדים זמניים לפני הגשת התביעה כל עוד הוא הגיש תביעה בתוך 7 ימים (עשה כן- תוך 5 ימים) וכי ביהמ"ד יראה שזה מוצדק בנסיבות העניין (תק' 95(ג)). הנתבע יטען שזה לא מוצדק ואין בהילות במתן הצווים לפי הגשת כתב תביעה.

סמכות מקומית: צריך להגיש לבימ"ש במחוז ת"א/מרכז (מקום עסקו/מגוריו של הנתבע או מקום המעשה - ת"א). לביהמ"ש במחוז חיפה אין סמכות מקומית לדון בתביעה ולכן גם לא בסעדים הזמניים (אותה ערכאה). אולם, על הנתבע היה להעלות את הטענה בהזדמנות הראשונה (תק' 29). ניתן להגיד שדיון בסעדים הזמניים מהווה הזדמנות ראשונה ולכן, משהוא לא העלה את הטענה - הוא יכול להעלות אותה שוב רק ברשות ביהמ"ש. הנתבע יטען שלפי הפסיקה, דיון בסעדים הזמניים לא מהווה הזדמנות ראשונה. מנגד, יונה יטען שכל מקרה נבחן לגופו והיו מקרים בהם הוכרו דיונים על פטור מאגרה כהזדמנות ראשונה (אשורנס) וניתן לנתח מקרים שונים בצורה שונה.

התנאים שצריכים להתקיים לגבי הצווים הזמניים (תק' 95): על יונה להוכיח קיומה של עילה "ע"ב ראיות. יונה יצטרך להראות להוכיח שיש לשון הרע וכי נגרמה לו פגיעה בפרנסתו (ניתן להוכיח לשון הרע ע"ב חוות הדעת שצירף אך לא הוכיח את הפגיעה הכספית בפרנסתו). יונה יבהיר שאין צורך להוכיח ממש את העילה כמו בשלב ה-1 (עצמו אלא רק להוכיח קיומה). **נחיצות הסעד** - הנתבע יטען שאין נחיצות לצו שאוסר עליו לפעול כפסיכיאטר. הרי אין סיבה להטיל על הנתבע לעבוד. **המטרה של הסעד הזמני היא לקיים הליך תקין ויעיל (תק' 94)** והמשך עבודתו לא פוגעת ב-3 (בנוסף, אין נחיצות לעיקול המחשב לקיום הדיון. יונה יטען שיש נחיצות כדי למנוע פגיעות נוספות ולמנוע שיבוש באיות מאז הנוחות - הנתבע יטען כי הוא יפגע מאוד מאיסור עבודה + עיקול המחשב לעומת יונה שלא יפגע אם ימתינו). **פגיעה פחותה** - הנתבע יטען שצו שאוסר עליו לפעול מהווה פגיעה חמורה מדי שלא לצורך. גם לגבי עיקול המחשב, מוזכר בפגיעה חמורה שלא לצורך. **מנוע ממנו דה-פקטו לעשות כל דבר**, גם מעבר לת. ניתן להשיג את התכלית בדרישת הדוח שכתב על יונה בלבד. בנוסף, ניתן לטעון שיש **פגיעה בצדדים שלישיים**: לקוחות נוספים שיש לגביהם מידע במחשב (חיסיון מטפל-מטופל). כאשר יש פגיעה בפרטיות ובאינטרסים של צדדים שלישיים על ביהמ"ש לאזן ולהתחשב בכך לפי מבחני המידתיות (פס"ד פלוני). גם לגבי צו האיסור לעבוד יש פגיעה בצדדים שלישיים ובאינטרס ציבורי: מטופלים ישארו ללא מטפל! עלול להביא לפגיעה קשה בהם. בנוסף, יש פגיעה בחופש העיסוק של הנתבע (זכות חוקתית). **תום לב** - יונה יטען שהנתבע חסר תום לב כי הוא ניצל את מעמדו כדי לפגוע בו רק כי **1** (שלב מהיחס שלו כבבש. הנתבע יטען שיונה חסר תום לב ומנצל את הליכי המשפט כדי לפגוע בפרנסתו מעבר לנדרש. **11**)

דיון במעמד שני הצדדים: לגבי צו המניעה לעבוד ביהמ"ש היה צריך לקיים דיון במעמד שני הצדדים (כפי שקרה). לא הייתה הצדקה לסטייה ואין סיבה לחשוש שדיון במעמד שני הצדדים יסכל את התכלית, לגבי צו עיקול/תפיסת הראיות (המחשב) יש לקיים במעמד צו אחד. הנתבע יכול לבקש ביטול הצו תוך 30 יום (תק' 95(ו)).

(11)

הנתבע יכול לבקש עיון נוסף של ביהמ"ש בגלל שמדובר בפגיעה קשה מדי ופגיעה בצדדים שלישיים (מטופלים נוספים- לעיל). ביהמ"ש גם יכול לצמצם את היקף הצו- תפיסת הדוח על יונה בלבד.

הנתבע יכול להגיש בר"ע לערכאה גבוהה יותר (החלטה אחרת ולא פס"ד) תוך 60 ימים.

ככל שהצו הזמני יצומצם/ביהמ"ש יקבע שהוא פוגעני, הנתבע יכול להגיש תביעה לקבלת הערבות/פיצויים על הנזק שנגרם (לעיל: פגיעה בזשם הטוב ובפרנסה).

סמכות מקומית: כאמור, היה צריך להגיש לבימ"ש במחוז ת"א/המרכז (מקום מגוריו/עסקו של הנתבע/מקום המעשה).
 לבימ"ש במחוז חיפה אין סמכות מקומית לדון בתביעה. אולם, על הנתבע היה להעלות את טענת חוסר הסמכות בהזדמנות הראשונה. ניתן לטעון שהוא עשה כן כי הוא העלה את הטענה בכתב ההגנה (טענות מקדמיות בכתב ההגנה). אולם, ניתן לטעון שההזדמנות הראשונה היא בדיון על העסדים הזמניים. לפי הפסיקה, כל מקרה נבחן לגופו (אשורנס) ולמרות שהיה פס"ד שאמר שדיון בסעדים זמניים לא מהווה הזדמנות *2+ (11) שונה, זה יכול להיות אחרת בנסיבות שונות. ניתן להגיד שהנתבע שיתף פעולה ולכן זה נחשב הסכמה לסמכות המקומית. נשיא ביהמ"ש העליון יכול להעביר את הדיון למחוז אחר (ס' 78).
 לבימ"ש בהרצליה יש סמכות מקומית כי זה מקום עסקו של הנתבע (תק' 7). משהועבר התיק, ביהמ"ש לא יעבירו עוד (ס' 79). ערעור בזכות יש רק על פס"ד של בימ"ש בערכאה ראשונה. כאן, לא מדובר בפס"ד (לפי המבחן המהותי- לא מסיים את (11) כסורך), אלא בהחלטה אחרת. לכן, ניתן לערער ברשות. אולם, אין ערעור ברשות על החלטת לגבי סמכות מקומית. בשונה מבעבר, אין חשיבות לסיווג ע"י המבקש. ביהמ"ש רשאי לדון בערעור כבר"ע (תק' 149(4)), על הנתבע להגיש את הבר"ע/ערעור תוך 60 ימים (תק' 137)

לנתבע יש זכות ערעור על פסה"ד הסופי והוא יכול לערער על ההחלטה במסגרת הערעור על פסה"ד הסופי (כלל הבליעה). אולם, מכיוון שמדובר בטענת חוסר סמכות מקומית, זה לא נכנס בערעור בזכות אלא כבר"ע (תק' 150). לעניות דעתי, לא מכיוון שזו טענת חוסר סמכות מקומית לא יתנו לו לערער עליה גם בסוף הדיון.

+1

א. לא מדובר בהשתק עילה אלא בהשתק פלוגתא- שאלת התנהלותו המקצועית של ד"ר אלפרד.

(12)

גשה ב"ד- השתק פלוגתא: פס"ד סופי- [1] ההליך הראשון הוא פס"ד סופי [2] ערכאה מוסמכת- עוסק בעיקר בסמכות עניינית. לביהמ"ש השלום הייתה סמכות מקומית לדון בפיצוי של 330,000 ש"ח [4] זהות הפלוגתא- האם באותה מערכת נסיבתית? ניתן לטעון שכן כי הפרסום היה בעקבות המקרה שנדון בפסה"ד הראשון- הסכסוך עם יונה. לפי הקייס, הפרסום ברש"א בעקבות התנהלותו הקודמת של ד"ר אלפרד ("גם קורבן"). לעניות דעתי, מבחן המעשה/עסקה (תק' 24) ומבחן הזכר/שורים להשתק עילה וע"כ לא אדון בהם. מכל מקום מבחן המעשה/עסקה די דומה לבחינה לעיל וניתן לטעון שמדובר באותה מערכת נסיבתית. [5] קיום התדיינות- בהליך הראשון: הייתה התדיינות ולד"ר אלפרד ניתן יומו בביהמ"ש (יכול היה להתגונן). המבחן הוא מבחן ההזדמנות אבל כאן ד"ר אלפרד אפילו טען בפועל. בנוסף, לא ניתן לטעון שמדובר בסעד זניח והוא לא השקיע את מירב המאמצים להציג את טענתו (לגבי הנתבע- הרחבה להלן). [6] ממצא אופרטיבי- נקבעו ממצאים שד"ר אלפרד הוא פסיכיאטר בחסד שאין רבב בפעילותו + שהוציא רצח לפעול לטובת הציבור. בנוסף, יש קביעה שבמקרה עם יונה אלפרד תרם מכל קנה מידה סביר (ממצא לטובת הנתבע). [7] חיוני- הממצאים הם חיוניים להכרעה הסופית של ביהמ"ש בהליך הראשון.

(12)

השתק פלוגתא מצד הנתבע- הנתבע לא היה בהליך הראשון ולכן מדובר בטענה התקפית ע"י מי שלא היה צד להליך הראשון. במקרה כזה, אין לאפשר לטעון השתק פלוגתא (אספן + פכטנבאום) כי זה מעודד אנשים שלא היו צד להליך "לגלוש" על ההצלחה של מישהו אחר כשהם עצמם לא לקחו שום סיכון בהליך הראשון. לכן, בצדק דחה ביהמ"ש את השתק הפלוגתא של הנתבע.

(12)

השתק פלוגתא מצד ד"ר אלפרד- אלפרד מעלה טענה הגנתית ובמקרה כזה גם אין לאפשר השתק פלוגתא כי לנתבע לא ניתן יומו בביהמ"ש. יכול להיות שהנתבע יצליח להוכיח שכן יש רבב בפעילותו של ד"ר אלפרד ומכיוון שלנתבע לא היה יומו והזדמנות לעשות כן, אין לקבל את טענת השתק הפלוגתא (פכטנבאום). בנוסף, לעניות דעתי, אין קשר לקביעה שעם יונה ד"ר אלפרד הרגיש מחויב לפעול לטובת הציבור לבין המקרה בהליך השני. לכן, לאור כל האמור, ביהמ"ש טעה כשקיבל את טענת השתק הפלוגתא.

(12)

ד"ר אלפרד יכול לטעון שזה מוצדק לאור שיקולי יעילות (חיסכון בזמן ומשאבים) אך כאמור, לאור הפסיקה והרציונלים שבבסיסה והחשיבות בקיום הלך הוגן - טענתו לא תתקבל.

ב. סמכות בינלאומית: הנתבע היה צריך להעלות את הטענה בהזדמנות הראשונה ולא בהליך הערעור (תק' 29). השתתפות בהליך מלמדת על הסכמה על הסמכות.

ככל שלנתבע אין נציג/משפחה/מיופה כוח בארץ צריך לבצע הרחבה מחוץ לתחום (תק' 166-167): עילת תביעה + עילת המצאה (הנזק נגרם בארץ) + מיקום הנתבע. ביהמ"ש לא צריך לאשר אך יכול לסרב.

כ"ט ראשון חייבים להמציא במסירה אישית/בדואר (+וידוא קבלה). אולם, העלאת טענה של חוסר סמכות בינלאומית/המצאה שלא כדין מהווה חוסר תו"ל.

הנתבע הגיש ערעור בזכות: פס"ד סופי (מבחן מהותי: סיים את הסכסוך) + של בימ"ש + בערכאה ראשונה. במסגרת הערעור על פסה"ד כולו, ניתן לערער על החלטת ביניים, בין היתר על טענת חוסר סמכות בינלאומית. לפי הפסיקה, ניתן לטעון שמדובר בחוסר תו"ל להעלות את זה בשלב הערעור ולכן אין לקבל את הטענה.

(12)

הנתבע יטען כי יש הצדקה להתערבות ערכאת הערעור (מחוזי) כי מדובר בשאלה משפטית ולא עובדתית שלא קשורה להתרשמות מהעדים ולמחוזי יש יתרון של מומחיות. ניתן לטעון שהיה פגם (חוסר סמכות) אך כאמור זו טענת הזדמנות ראשונה.

(12)

ביהמ"ש יכול לסלק את הערעור מבלי לנמק. הוראות סילוק על הסף חלות גם על ערעור. מכיוון שביהמ"ש דחה את הערעור על הסף מדובר במעשה ב"ד (להבדיל ממחיקה). מעשה ב"ד זה פס"ד חלוט (בין הרכיבים הרי כלול פס"ד) ולכן ערעור נוסף זה ערעור ברשות את הבר"ע יש להגיש תוך 60 יום (תק' 137). ביהמ"ש העליון יכול לקבל את הבר"ע בגלגול שני והוא ישקול כמה שיקולים: האם העניין יוצא מגדר הסכסוך הספציפי ויש לו עניין ציבורי (לעניות דעתי, אין עניין ציבורי). או אם יש חשש לעיוות דין: לכן, ככל שהנתבע יוכיח שאכן קיים חשש לעיוון דין קיצוני ניתן לקבל את הערעור שלו. אולם, כאמור, בהתייחס לתום ליבו של הנתבע עצמו, יכול להיות שביהמ"ש לא יקבל את הערעור. ביהמ"ש יכול שלא לקבל ערעור אם סבר שמדובר בטענה שניתן וצריך היה להעלותה קודם לכן (טענת חוסר סמכות).

(12)

+2

(12)